

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
แสงสุณีย์ สุรกร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
กุมภาพันธ์ 2552

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
แสงสุณีย์ สุรกร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
กุมภาพันธ์ 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
แสงสุณีย์ สุรกร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
กุมภาพันธ์ 2552

แสงสุณีย์ สุกร. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร*.
สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน
ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน อายุระหว่าง 15-59 ปี
ที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ
แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ
วิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าที (Independent Sample t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่าง
ง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25-34 ปี ประกอบอาชีพ
พนักงานบริษัท สถานภาพสมรส โสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4
คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 - 24,999 บาท
2. ระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของคนวัย
ทำงานอยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกของคนวัยทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
3. พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ใน
การออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม คือตนเอง เลือกรูปแบบการ
ออมเป็นฝากออมทรัพย์ ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีการออม คือผลตอบแทนสูง โดยมีจำนวน
เงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 5,091.81 บาทต่อเดือน และมีระยะเวลาในการออมเฉลี่ยประมาณ 5 ปี
5 เดือน

ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

1. คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา
สูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

FACTORS AFFECTING SAVING BEHAVIOR OF WORKING PEOPLE
IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SAENG SUNEE SURAGORN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Marketing
at Srinakharinwirot University
February 2009

Saengsunee Suragorn. (2008). *Factors Affecting Saving Behavior of Working people in Bangkok*. Master's Project. M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor: Dr. Warangkana Adisornprasert.

The purpose of this research was to study factors affecting saving behavior of working people in Bangkok. The sample consisted of 385 working people in Bangkok who are between 15 – 59 years old, work and live in Bangkok. A questionnaire was used as a tool for data collection. The statistical analysis methods were percentage, mean, standard deviation, Independent Sample t-test, One-Way Analysis of Variance and test of associations by using Pearson Product Moment Correlation Coefficient. SPSS program was used for the statistical analysis.

The research results were as follows:

1. Most of the respondents were female, age between 25-34 years old, working in private companies, single, holding bachelor degree, had 3-4 family members and average monthly income between 15,000-24,999 Baht.

2. Levels of motivation affecting saving behavior were as follows, intrinsic motives of working people were at high level and extrinsic motives of working people were at moderate level.

3. Saving behavior of working people: most of the respondents had saving objective for emergency use. Influential person of saving was themselves. Type of saving was saving account. The consideration criteria used in saving method selection was high return. Working people had average saving amount of 5,091.81 Baht per month and had the average saving period of 5 years and 5 months.

The hypothesis results were as follows:

1. Working people who had different general information include gender, age, occupation, marital status, highest education level, number of family members and monthly income had different saving behavior at the statistical significant level of 0.05.

2. Motivation factors which were intrinsic motives and extrinsic motives had relationship with saving behavior of working people at the statistical significant level of 0.05.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริการหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคณวิทำงานใน
กรุงเทพมหานคร ของ แสงสุณีย์ สุกร ณัฒน์แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ)

ประธานคณะกรรมการบริการหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์สุพาตา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุข)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น อันมีคุณค่าเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุขและอาจารย์ภัคกร สกลรักษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ และผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา และคณาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาผู้ซึ่งเป็นกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ MBA สาขาการตลาด รุ่นที่ 9 ที่ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาในการทำแบบสอบถาม ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

แสงสุณีย์ สุรกร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม	7
ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ	14
แนวความคิดเกี่ยวกับคนวัยทำงาน	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล	24
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	60
สมมติฐานในการวิจัย.....	60
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	60
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	63
การอภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	68
 บรรณานุกรม.....	 69
 ภาคผนวก.....	 73
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	79
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย.....	81
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 83

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1 แสดงจำนวน และคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน.....		31
2 แสดงจำนวน และคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน รวมชั้นใหม่.....		34
3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรม การออม ด้านแรงจูงใจภายใน.....		35
4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรม การออม ด้านแรงจูงใจภายนอก.....		36
5 แสดงจำนวน และคำร้อยละของวัตถุประสงค์ในการออมเงิน และบุคคลที่ อิทธิพลในการออม.....		36
6 แสดงจำนวน และคำร้อยละของรูปแบบการออม.....		38
7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัดส่วนในการออม.....		38
8 แสดงจำนวน และคำร้อยละของปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีออม.....		39
9 แสดงค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเงินใน การออมและระยะเวลาในการออม.....		40
10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามเพศ...		40
11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามอายุ...		41
12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของคนวัยทำงาน กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม.....		42
13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของคนวัยทำงาน กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม.....		43
14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามอาชีพ		44
15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของคนวัยทำงาน กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม.....		45
16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของคนวัยทำงาน กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม.....		46
17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตาม สถานภาพสมรส.....		47
18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....		48

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับ พฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม.....	49
20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับ พฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม.....	50
21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตาม จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....	51
22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิก ในครอบครัวกับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม.....	52
23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน.....	53
24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม.....	54
25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม.....	56
26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในกับ พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน.....	58
27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกกับ พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาวะเศรษฐกิจในปี 2551 ทั่วโลกกำลังเผชิญกับปัญหาเงินเฟ้อ ซึ่งเกิดจากราคาน้ำมันและราคาอาหารในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้น โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียซึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้ออย่างหนัก เนื่องจาก มีการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันในระดับที่สูง ซึ่งเห็นได้จากตัวเลขอัตราเงินเฟ้อของแต่ละประเทศในเอเชียที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก เงินเฟ้อของบางประเทศขยายตัวมากกว่า 10% เช่น เวียดนาม อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย 5 เดือนแรก เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเกือบ 20% อินโดนีเซีย เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 8.5% ส่งผลให้ธนาคารกลางของประเทศต่างๆ เหล่านี้ต้องออกมาตรการต่างๆ เพื่อยับยั้งไม่ให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น สำหรับประเทศไทย อัตราเงินเฟ้อเดือน พฤษภาคม 2551 อยู่ที่ 7.6% ถือว่าเป็นระดับที่สูงสุดรอบ 10 ปี โดยเฉลี่ย 5 เดือนแรกอยู่ที่ 5.8% แต่ก็ยังต่ำกว่าของประเทศในอาเซียนอื่นๆ เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย และจีน ทั้งนี้ เงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นได้ทำให้อำนาจซื้อของประชาชนลดลง ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น และในที่สุดจะจุดให้เศรษฐกิจเติบโตลดลง ดังนั้นภาครัฐจึงได้เข้ามาช่วยเหลือด้วยการออกมาตรการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นมาตรการแจกคูปอง ลดภาษี เพิ่มค่าครองชีพข้าราชการ (สมชัย บุญนาศิริ. ออนไลน์: 2551)

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้มีการส่งสัญญาณการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยเพื่อสกัดเงินเฟ้อ ซึ่งหากเทียบกับประเทศในเอเชียด้วยกันแล้วไทยยังมีอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำที่สุดในเอเชีย รองจากญี่ปุ่น อัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นครั้งนี้มาจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันในตลาดโลก ทำให้ต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าเพิ่มขึ้น (Cost Push) แต่ไม่ได้เกิดจากความต้องการซื้อสินค้าที่มีมากเกินไป (Demand Pull) ดังนั้น การขึ้นอัตราดอกเบี้ยจึงอาจจะมีผลในการลดเงินเฟ้อ แต่จะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน และทำให้การคาดการณ์เกี่ยวกับเงินเฟ้อในอนาคตลดลง ดังนั้น จึงคาดว่าในการประชุมวันที่ 16 กรกฎาคม 2551 คณะกรรมการนโยบายการเงิน ธปท. อาจจะมีการพิจารณาปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้น 0.25% จาก 3.25% ต่อปี มาอยู่ที่ 3.50% ต่อปี (สมชัย บุญนาศิริ. ออนไลน์: 2551)

การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศให้มีการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนั้น เพื่อลดภาวะเงินเฟ้อที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ โดยคาดว่าจะการประกาศเพิ่มอัตราดอกเบี้ย จะทำให้เงินตราต่างประเทศไหลเข้ามาฝากมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เงินบาทแข็งค่าขึ้น การนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศก็จะมีราคาถูกลง สินค้าหลักที่นำเข้าและทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ คือ น้ำมัน ก็จะถูกกลง และการขึ้นอัตราดอกเบี้ยนี้ จะส่งผลให้ประชาชนหันมาสนใจการออมเงินมากขึ้น

สำหรับพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนที่ได้จากการสำรวจในปี 2550 พบว่า คนที่ไม่มีหนี้

จัดสรรรายได้เพื่อการเก็บออม 29.4% และใช้จ่าย 70.6% ขณะที่กลุ่มเป็นหนี้เก็บออมเพียง 7.1% ใช้จ่าย 67.1% และใช้หนี้ 25.8% นอกจากนี้ ประชาชนระบุเหตุผลการออม โดย 57.7% เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินและใช้จ่ายยามชรา ซึ่งเป็นเหตุผลที่เพิ่งเกิดขึ้นในปี นี้ เนื่องจากประชาชนยังไม่มั่นใจต่อสถานการณ์การเมืองและการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยแท้จริง ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในอนาคต ส่งผลให้ลดการใช้จ่ายและหันมาเก็บเงินเพิ่มขึ้น(หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน : 2550)

จากภาวะสถานการณ์การณดังกล่าวมาได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการออมต่อการพัฒนาประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน โดยคนวัยทำงานถือเป็นกำลังหลักสำคัญของเศรษฐกิจไทย เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการออมของคนวัยทำงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สามารถกำหนดนโยบาย มาตรการส่งเสริมการออมให้มีรูปแบบการออมที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการออมของคนวัยทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้สถาบันการเงิน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บริษัทประกันชีวิตต่าง ๆ ได้ใช้ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการออมมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ และพัฒนาผลตอบแทนให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน

ขอบเขตการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน อายุระหว่าง 15-59 ปี ที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 26) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 385 คน และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงพื้นที่ที่เป็นอาคารสำนักงาน บริษัท และห้างร้านต่าง ๆ ที่มีพนักงานจำนวนมาก

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย คือ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 อาชีพ

1.1.4 สถานภาพสมรส

1.1.5 ระดับการศึกษาสูงสุด

1.1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1.1.7 รายได้ต่อเดือน

1.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ

1.2.1 แรงจูงใจภายใน

1.2.2 แรงจูงใจภายนอก

2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออม หมายถึง การเก็บสะสมเงินในรูปแบบของเงินฝากผ่านสถาบันการเงิน สหกรณ์ออมทรัพย์ พันธบัตรรัฐบาล การซื้อตราสารทางการเงิน การซื้อหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อสินทรัพย์ การซื้อสลากออมสิน การให้กู้ยืมในระบบ และ / หรือ การเล่นแชร์

2. พฤติกรรมการออม หมายถึง การแสดงออกของคนวัยทำงานเกี่ยวกับการออมรายได้ ส่วนที่เหลือจากการหักรายจ่ายรวมทั้งหนี้สินในแต่ละเดือน

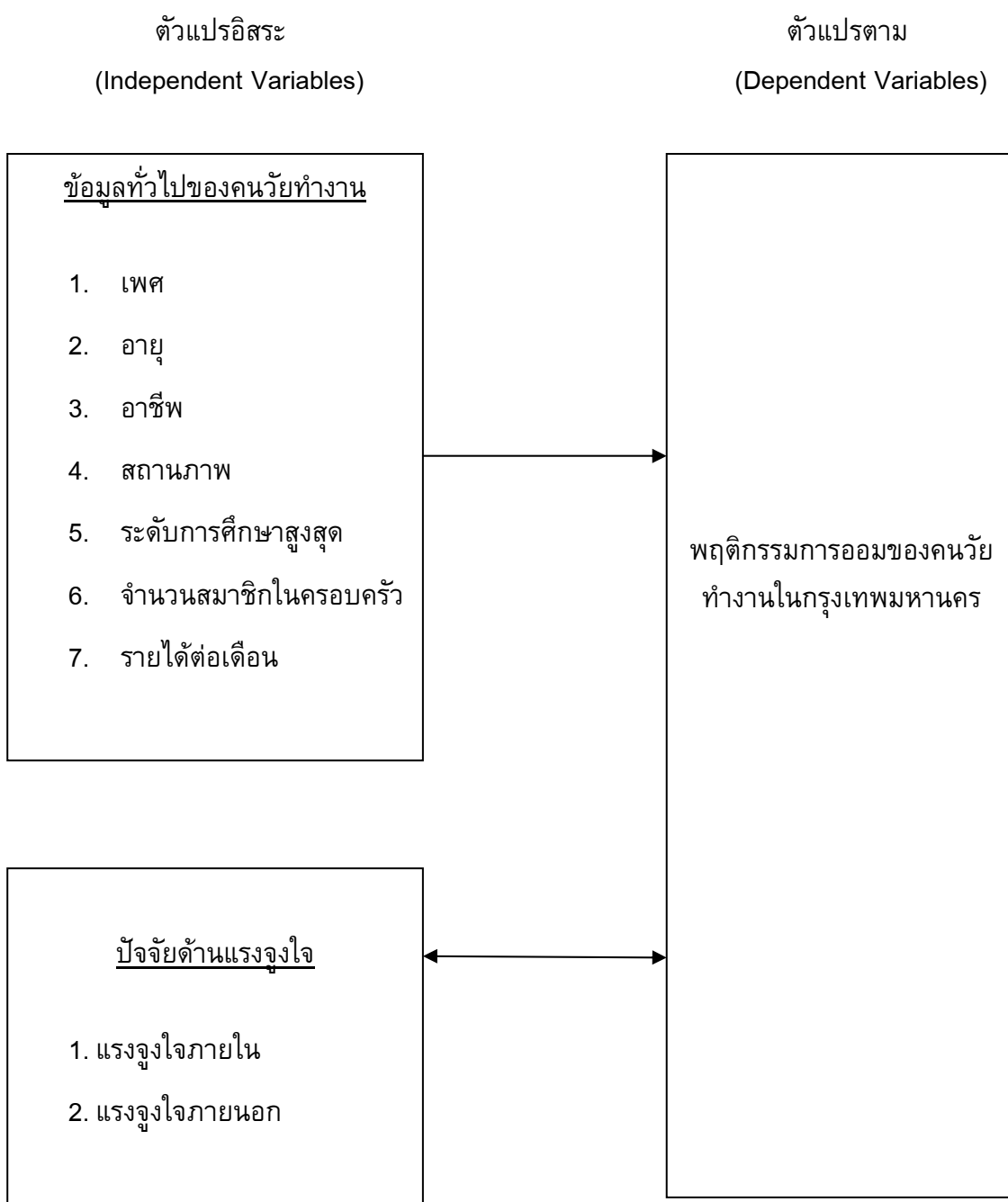
3. แรงจูงใจในการออม หมายถึง สิ่งโน้มน้าวจิตใจ หรือโน้มน้าวความปรารถนาในจิตใจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งเป็น

3.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives) แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่ผลักดันจากภายในตัวของคนวัยทำงาน ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออม

3.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motives) แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งที่ผลักดันภายนอกตัวของคนวัยทำงาน ที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการออม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับ ยกย่อง เป็นต้น

4. คนวัยทำงาน หมายถึง คนที่มีงานทำ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 – 59 ปี และอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรออม
2. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับคนวัยทำงาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรออม

1.1 ความหมายของพฤติกรรม (Behavior) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เคกัน และ ซีกัล (Kagan and Segal. 1975) ได้อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรม ว่าหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างมากมายที่เป็นการกระทำของร่างกายในแต่ละวัน โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้า หาว เหยียดแขนขา แต่งตัว และกินอาหารเช้า และไม่เพียงแต่เท่านั้น ยังมีการกระทำอีกมากมายจนกระทั่งเรากลับไปที่เตียงนอน และนอนหลับ นั้นหมายความว่าตลอดวันหนึ่งที่ผ่านมา เราจะต้องเดิน พูด เรียน ทำงาน เล่น หัวเราะ หรือในบางครั้งก็ร้องไห้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้น ผู้กระทำจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ได้ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม ดังนั้นการเดิน การยืน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่ เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

ซูดา จิตพิทักษ์ (2529) กล่าวว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้นไม่รวมเฉพาะสิ่งที่ปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของบุคคล ซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น คุณค่า (Value) ที่เขายึดถือเป็นหลักในการประเมินสิ่งต่างๆ ทศนคติ หรือ เจตคติ (Attitude) ที่เขามีต่อสิ่งต่างๆ ความคิดเห็น (Opinion) ความเชื่อ (Belief) รสนิยม (Taste) และ สภาพจิตใจ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้เป็นเหตุกำหนดพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2530) กล่าวถึง พฤติกรรมมนุษย์ว่า มนุษย์มีพฤติกรรมทางจิต หรือพฤติกรรมภายในควบคู่กับพฤติกรรมภายนอก มนุษย์มีความรู้สึกในการสัมผัส มีการรับรู้ มี

การเรียนรู้ มี การจำ มีการคิด มีการตัดสินใจ รวมทั้งเกิดอารมณ์ต่อสิ่งต่างๆที่อยู่ภายนอกในการประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมทางจิตเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในสภาพแวดล้อมที่เป็น พฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมทางจิตของมนุษย์อาจเกี่ยวข้องโดยตรงกับมนุษย์ด้วยกัน แต่ด้วยเหตุว่า สังคมมนุษย์ย่อมต้องเกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วยเหตุนี้พฤติกรรมทางจิตจึงมีส่วน เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วยไม่มากนักน้อยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่ามนุษย์จะทำอะไรย่อมมีการรับข่าวสาร การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม มีการพยายามทำความเข้าใจความหมาย เกิดการเรียนรู้และสะสมไว้ในจิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการทางจิตต่อไป

กันยา สุวรรณแสง (2532) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กิริยา อาการ บทบาท ลีลา การประพฤติปฏิบัติ การกระทำ ที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งของประสาทสัมผัส ทั้ง 5 หรือ สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

จากความหมายของพฤติกรรมข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคล ทั้งที่สามารถสังเกตเห็นได้และไม่สามารถสังเกตเห็นได้ แต่สามารถใช้เครื่องมือวัดได้ โดยเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตน

1.2 ความหมายของการออม

ความหมายของการออม (Saving) ได้ผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

แกรวี (สุริดา เทียนมนัส. 2538: 16 ; อ้างอิงจาก Gravy. 1953) ให้ความหมายของการออมไว้ว่า รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริงซึ่งไม่ได้จ่ายออกไปเพื่อซื้อสินค้าและบริการ เพื่อการบริโภคปัจจุบัน

แบนนอค, แบกซ์เตอร์ และริส (สุริดา เทียนมนัส.2538: 17; อ้างอิงจาก Bannock, Baxter & Rees. 1977) อธิบายว่าการออมของครัวเรือนหมายถึงรายได้ส่วนที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภคและชำระค่าภาษีรายได้ส่วนที่เหลือนี้ก็คือการออมทั้งนี้การออมไม่จำเป็นต้องเป็นเงินออมที่อยู่ในบัญชีออมทรัพย์หรืออยู่ในรูปสินทรัพย์ใดๆแต่จะเป็นการออมที่เป็นเงินฝากในบัญชีกระแสรายวันหรือเก็บใส่ไว้ในที่ใดที่หนึ่งก็ได้ เพียงแต่ให้เป็นรายได้ส่วนที่มีได้มีการใช้จ่ายเท่านั้น

คิลเลียน (สุริดา เทียนมนัส. 2538: 16; อ้างอิงจาก Kilien. 1953) ให้ความหมายของการออมเป็น 2 ลักษณะ คือความหมายในทางพลวัตร “การออมของครัวเรือน หมายถึง รายได้ที่ไม่ได้ใช้จ่ายในปัจจุบัน” ส่วนความหมายในทางสถิต “การออมของครัวเรือน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความมั่งคั่งของครัวเรือน”

จุฑารัตน์ วันดี (2548) กล่าวว่า การออมทรัพย์ เป็นการเก็บเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในวันข้างหน้า เพื่อซื้อสิ่งที่ต้องการตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์และวางแผนไว้ การออมทรัพย์เกิดจากการเก็บสะสมเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายที่ละเล็กละน้อยเป็นการชะลอการใช้จ่าย ซึ่งจำนวนเงินที่ออมคือส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ สิ่งจูงใจในการออม คือ เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต ซึ่งได้กำหนดไว้

อย่างชัดเจนแน่นอน จึงก่อให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะออมมากขึ้น เป้าหมายของแต่ละบุคคล อาจแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการเป็นสำคัญ เป้าหมายในการออมที่ต่างกันเป็นสิ่งกำหนดให้จำนวนเงินออมและระยะเวลาในการออมทรัพย์แตกต่างกัน

แนวความคิดเกี่ยวกับการออม สรุปได้ว่า การออมในส่วนบุคคลเป็นการออมจากส่วนหนึ่งของรายได้ ซึ่งผู้ออมยังไม่พอใจที่จะบริโภคสินค้าและบริการในระยะเวลาที่กำหนด หากแต่จะขยายระยะเวลานั้นออกไปจนกว่ารายรับจะมีส่วนสัมพันธ์กับการลงทุนจากรายได้นั้น

1.3 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการออม

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการออม (Savings) นั้น นักเศรษฐศาสตร์จะอาศัยแนวความคิดว่า ด้วยการบริโภคเข้ามาช่วยในการอธิบาย รายละเอียดของทฤษฎีมีดังนี้ (กลุ่มงานดุลยภาพการเงิน การออม และการลงทุน : มปป.)

1.3.1 การออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย

การออมนั้น หากจะกล่าวให้เต็มๆ ก็คือการออมทรัพย์ ซึ่งการออมทรัพย์ของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากที่ครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไปหักภาษีออก รายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงินสะสม เรียกการออมเงินส่วนที่เหลือนี้ว่า "การออมทรัพย์" หากพิจารณาดูจะพบว่า การออมเปรียบเป็นส่วนรั่วของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ ซึ่งเป็นผลให้กระแสรายได้ ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งมีค่าไม่เท่ากับกระแสรายจ่าย ในช่วงเวลานั้น สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ค่าใช้จ่าย และปริมาณการออมได้ ดังนี้ (กลุ่มงานดุลยภาพการเงิน การออม และการลงทุน : มปป.)

$$Y = C + S \quad (1)$$

เมื่อ Y คือ รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง
C คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค
S คือ ปริมาณการออม

1.3.2 ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม

สำหรับตัววัดค่าพฤติกรรมการณ์การออมที่มีต่อรายได้ซึ่งนิยมใช้กัน คือ APS (Average propensity to save : ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่ารายได้ 1 หน่วย ครัวเรือนจะทำการออมเก็บไว้เท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้ไปในการออมของครัวเรือน และMPS (Marginal propensity to save : ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม)

เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ปริมาณการออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไร บ่งชี้ให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่กระทบต่อพฤติกรรมการออมว่ามีมากน้อย เพียงใดทั้งค่า APS และ MPS สามารถหาได้โดย

$$APS = S/Y \quad (2)$$

$$MPS = \Delta S / \Delta Y \quad (3)$$

1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความโน้มเอียงในการบริโภคและการออม

นักเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปมักจะกล่าวถึงการออมและการบริโภคควบคู่กันไปเสมอ ทั้งนี้ เนื่องจากต่างก็เป็นส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากรายได้ของครัวเรือนที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริง ถ้าปริมาณการออมรวมกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีค่าเท่ากับรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยได้จริงพอดีตามสมการ (1) เมื่อทำการย้ายข้างสมการจะได้ว่า

$$C + S = Y$$

$$(C/Y) + (S/Y) = (Y/Y) \text{ นั่นคือ}$$

$$APC + APS = 1 \quad (4)$$

และ

$$(\Delta C / \Delta Y) + (\Delta S / \Delta Y) = (\Delta Y / \Delta Y) \text{ นั่นคือ}$$

$$MPC + MPS = 1 \quad (5)$$

ในที่นี้ค่า APC และ MPC คือ ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (Average propensity to consume) และ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (Marginal propensity to consume) ตามลำดับ ซึ่งในความหมายก็คล้ายกับ APS และ MPS ต่างกันแต่มองในแง่ของการบริโภคมากกว่าการออม

1.3.4 การบริโภค (Consumption)

มนุษย์ก็เช่นเดียวกับสัตว์โลกโดยทั่วไป ที่มีความหิว และความต้องการ แต่มนุษย์จะระงับความหิว และความต้องการนั้นด้วยการอุปโภคและบริโภคสินค้าและบริการที่มนุษย์นั่นเองเป็นผู้ผลิตขึ้น เราทราบว่าอุปสงค์หรือความต้องการที่มีต่อสินค้าและบริการมีได้ทั้งที่เป็นอุปสงค์ต่อสินค้าและ บริการขั้นสุดท้าย (Final demand) และอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการขั้นกลาง (Intermediate demand) การบริโภคจัดเป็นอุปสงค์ที่มีต่อสินค้าและบริการในขั้นสุดท้าย สินค้าดังกล่าวเรียกว่าสินค้าบริโภค (Consumer goods) ซึ่งมีทั้งที่เป็นสินค้าคงทน เช่น รถยนต์ ที่วี วิทยุ ฯลฯ และที่เป็นสินค้าไม่คงทนหรือเสียง่าย เช่น เนื้อสัตว์ พืชผัก ผลไม้ ฯลฯ การที่ผู้บริโภคจะบริโภคสินค้าและบริการได้นั้น ต้องมีเงินเป็นสื่อในการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค (Consumption expenditure) ในวิชาที่ว่าด้วยเศรษฐศาสตร์จุลภาคได้พยายามอธิบายพฤติกรรมกรบริโภคสินค้าและบริการของผู้บริโภคไว้ โดยอธิบายว่าปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่ออุปสงค์ในการบริโภคสินค้าและบริการ คือ ระดับราคาและรายได้ ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะจำกัดการใช้จ่ายไว้เพียงแค่อำนาจซื้อที่มีอยู่ นอกจากมีความจำเป็นจริงๆ ที่ต้องมีการกู้หนี้ยืมสิน นั่นคือคนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการใช้เงินเพื่อการบริโภคอย่างมีเหตุมีผลเป็นไปในทางใช้จ่ายไม่เกินตัว แต่ก็มีบางคนที่บางครั้งมีการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย โดยอาจจะมีการใช้จ่ายเกินตัวตามแฟชั่น ประเพณี และสังคมก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามการเลือกตัดสินใจในการบริโภคของคนเหล่านี้ จะเป็นเรื่องของคนในแต่ละครัวเรือน แต่การบริโภคที่จะได้กล่าวถึงต่อไป ซึ่งเป็นการบริโภคเชิงมหภาคจะไม่ใช่เรื่องของพฤติกรรมการบริโภคเพียงครัวเรือนใดครัวเรือนหนึ่งเท่านั้น แต่จะเป็นการบริโภคมวลรวมของคนในครัวเรือนทั้งประเทศ ดังนั้นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคจึงเป็นตัวแปรในเชิงมหภาคเป็นสำคัญ ตัวแปรเหล่านี้ ได้แก่ รายได้สมบูรณ์ (Absolute income) รายได้เปรียบเทียบ (Relative income) รายได้ถาวร (Permanent income) รายได้ตลอดช่วงอายุ (Life time income) มูลค่าสินทรัพย์ (Asset) อัตราดอกเบี้ย (Interest rate) ฯลฯ ตัวแปรเหล่านี้ได้ถูกพยายามนำเข้ามาเพื่ออธิบายความเป็นไปของพฤติกรรมการบริโภคโดยนักเศรษฐศาสตร์มหภาคเรื่อยมา ซึ่งในภาพรวมแล้วตัวแปรด้านรายได้จะเป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดระดับการบริโภคของคนในสังคม รายจ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าและบริการในช่วงเวลาหนึ่งๆ ได้ถูกจัดให้เป็นตัววัดค่าของระดับการบริโภคที่สำคัญ ทั้งนี้ในเชิงมหภาครายจ่ายนี้ถือเป็นรายจ่ายขนาดใหญ่ที่สุดในบรรดารายจ่ายอื่นที่รวมกันขึ้นเป็นรายจ่ายรวมทั้งประเทศ (Aggregate expenditure) ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของมันจึงมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจมวลรวมอย่างมาก จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่นักเศรษฐศาสตร์มหภาคไม่อาจมองข้ามได้ (กลุ่มงานดุลยภาพการเงิน การออม และการลงทุน : มปป.)

1.4 รูปแบบการออม

รูปแบบการออม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. สถาบันการเงินประเภทธนาคาร 2. สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร ดังนี้ (พรนพ พุกกะพันธ์; ประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. 2544)

1.4.1 สถาบันการเงินประเภทธนาคาร

สถาบันการเงินนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการระดมเงินออมจากประชาชนในระบบ เนื่องจากมีการพัฒนามานานและมีระบบเครือข่ายและกลไกที่จะให้บริการ หรือรูปแบบในการให้บริการที่หลากหลายแตกต่างกันไป และนอกจากจะให้บริการรับฝากเงินแล้ว สถาบันการเงินยังสามารถให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการระดมเงินออมได้ ซึ่งสถาบันการเงินประเภทธนาคารสามารถแบ่งออก ได้ดังนี้

1) ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยนับเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในการระดมเงินออม คือ ธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนการรับฝากสูงถึงประมาณร้อยละ 67 ของเงินฝากทั้งระบบหรือประมาณร้อยละ 63 ของเงินออมทั้งหมด ซึ่งธุรกิจหลักของธนาคารพาณิชย์คือการระดมเงินออมในรูปเงินฝากประเภทต่าง ๆ และการปล่อยสินเชื่อแก่บุคคลและธุรกิจ รวมทั้งการขายตั๋วแลกเงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด รวมทั้งการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ นอกจากนั้น

ธนาคารพาณิชย์สามารถทำธุรกิจที่เกี่ยวกับ ธุรกิจอันเป็นประเพณีพึงกระทำ เช่น การเรียกเก็บเงินตามตั๋วเงิน การรับอวัลตั๋วเงิน การรับรองตั๋วเงิน การออกเลตเตอร์ออฟเครดิตหรือการค้าประกัน หรือธุรกิจทำนองเดียวกันเมื่อได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย (พรนพ พุกกะพันธ์; ประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. 2544: 2-4)

2) ธนาคารออมสิน ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ระดมเงินฝากจากผู้ฝากรายย่อย มีรัฐเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินงาน ธนาคารออมสินมีกิจการสาขาและหน่วยรับฝากเงินเคลื่อนที่ทั้งทางรถและทางเรือกระจายอยู่ทั่วประเทศ แหล่งที่มาของเงินทุนส่วนใหญ่ คือ เงินฝาก ซึ่งผู้ฝากส่วนใหญ่เป็นผู้ฝากรายย่อยซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษามากที่สุด และธนาคารออมสินนำเงินทุนส่วนใหญ่ไปให้รัฐบาลกู้ยืมในรูปของการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลและตั๋วเงินคลัง ทำให้ธนาคารออมสินสามารถทำรายได้จากเงินทุนได้ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ในตลาดเงิน ในขณะที่ธนาคารมีภาระรายจ่ายด้านดอกเบี้ยและผลตอบแทนแก่ผู้ฝากเงินประเภทต่าง ๆ และผู้ซื้อสลากออมสินเป็นจำนวนมาก ทำให้ผลการดำเนินงานของธนาคารมีกำไรน้อย (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2530: 33-34)

3) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) เป็นสถาบันการเงินของรัฐบาลมีหน้าที่หลักในการให้บริการทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ประชาชนที่มีรายได้น้อยและปานกลางเพื่อให้ประชาชนดังกล่าวได้มีที่อยู่อาศัยตามสมควรแก่สภาพ ทั้งนี้โดยการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่ดินหรืออาคาร หรือเพื่อสร้าง ขยาย ซ่อมแซมอาคารของตนเอง หรือใช้ในการถ่ถอนการขายฝากที่ดินหรืออาคารของตนเอง ตลอดจนการให้กู้ยืมเพื่อใช้ลงทุนจัดกิจการเคหะ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2530: 38)

1.4.2 สถาบันการเงินอื่นที่มีใช้ธนาคาร

เนื่องจากสถาบันการเงินในรูปของธนาคารไม่เพียงพอที่จะให้บริการแก่ประชาชน ในขณะเดียวกันสถาบันการเงินประเภทธนาคารซึ่งมีบทบาทหน้าที่และวิธีการดำเนินงานที่ค่อนข้างรัดกุม อีกทั้งยังถูกควบคุมโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจหลายประเภท ผู้ต้องการลงทุน ผู้ต้องการออมทรัพย์และผู้ประกอบการค้า ที่ไม่สามารถใช้บริการของสถาบันการเงินประเภทธนาคารได้ จึงได้ให้ความสนใจที่จะดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับสถาบันการเงินที่มีใช้ธนาคารพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ดังนี้ (พรนพ พุกกะพันธ์; และประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. 2544: 12-22)

1) บริษัทเงินทุน การประกอบธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ในประเทศไทย ดำเนินมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2512 และประสบความสำเร็จอย่างมากทั้งในด้านการระดมทุนและการอำนวยความสะดวกด้านสินเชื่อ ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงนั้นการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ยังไม่พอเพียงต่อความต้องการของประชาชนประกอบกับบริษัทเงินทุนเสนอผลตอบแทนในรูปอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่า และมีการเสนอทางเลือกบริการทางการเงินใหม่ ๆ อาทิ การให้เช่าซื้อสินทรัพย์ทั้งรถยนต์และอสังหาริมทรัพย์ การซื้อลดเช็ค เป็นต้น

2) บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทมีหน้าที่หลัก 4 ประการได้แก่ 1) การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่น 2) การค้าหลักทรัพย์ในลักษณะการซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์

ในนามของตนเอง 3) การเป็นที่ปรึกษาการลงทุนให้คำปรึกษาแก่ประชาชน และ 4) การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์เป็นการรับหลักทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนจากบริษัทหรือเจ้าของหลักทรัพย์ไปเสนอขายต่อประชาชน นอกจากนั้นทางการได้ขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การเป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์ การเป็นตัวแทนสนับสนุนการจำหน่ายหลักทรัพย์ การอนุญาตให้บริษัทหลักทรัพย์ซื้อขายหลักทรัพย์โดยมีข้อตกลงซื้อขายคืน

3) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) มีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่ระดมทุนจากผู้ออมรายย่อยด้วยการเสนอขายหน่วยลงทุนต่อประชาชนและนำเงินทุนดังกล่าวมาบริหารตามนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมประเภทนั้น ๆ ต่อมาทางการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดตั้งโครงการกองทุนรวมเพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดทุนในประเทศ และเพื่อให้มีผู้ลงทุนประเภทสถาบันในตลาดหลักทรัพย์มากขึ้น

4) บริษัทประกันชีวิต เป็นสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ระดมเงินฝากระยะยาวจากประชาชน โดยจะต้องดำรงเงินกองทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของเงินสำรองประกันภัย แต่ต้องไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท แหล่งเงินทุนของบริษัทประกันชีวิตที่สำคัญคือ เบี้ยประกันชีวิตจากกรมธรรม์ประกันชีวิตที่เก็บจากประชาชนผู้เอาประกัน ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีการจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ที่ยังผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและส่วนหนึ่งต้องนำมาวางกับนายทะเบียนตามจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ส่วนที่เหลือบริษัทสามารถนำไปลงทุนหาประโยชน์ได้ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน พันธบัตรธนาคารระหว่างประเทศ หุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและบริษัทจำกัด ซื้อตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินที่ธนาคารไทยเป็นผู้อวัล และตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน ทางด้านการให้กู้ยืมนั้นส่วนใหญ่บริษัทประกันชีวิตจะให้กู้ยืมโดยมีสินทรัพย์จำนองเป็นประกันหรือมีกรมธรรม์เป็นประกัน

5) สหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นสหกรณ์ที่ตั้งขึ้นจากสมาชิกกลุ่มที่มีอาชีพเดียวกันและเป็นผู้มีรายได้ประจำแน่นอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ สหกรณ์ออมทรัพย์มีหลักในการดำเนินงานเช่นเดียวกับสหกรณ์อื่น คือไม่คำนึงถึงผลกำไร มีการจัดสรรเงินคืนกำไรเป็นประจำปี โดยเฉพาะเงินปันผลของสหกรณ์ออมทรัพย์ได้รับการยกเว้นภาษีด้วย แหล่งเงินทุนหลักของสหกรณ์ออมทรัพย์ได้จากทุนเรือนหุ้นซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะต้องชำระค่าหุ้นรายเดือน ซึ่งกำหนดจำนวนเงินที่แน่นอนตามสัดส่วนของจำนวนเงินได้ของสมาชิกในแต่ละเดือน โดยใช้ระบบการหักเงินเดือนแต่ละเดือน แหล่งเงินทุนที่มีความสำคัญลำดับรองลงมาคือ เงินฝากและเงินกู้ยืมจากแหล่งต่าง ๆ

6) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพประเภทหนึ่งสำหรับข้าราชการเมื่อเกษียณอายุหรือออกจากราชการ กบข.มีฐานะเป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพื่อปรับปรุงระบบบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและฐานะทางการคลังของรัฐบาล

1.5 ประโยชน์ของการออม

ประโยชน์ของการออม คือ การที่เรามีเงินสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉินมากขึ้น หรือเมื่อประสบกับภาวะเงินเฟ้อ หรือไว้ใช้ในช่วงหลังการเกษียณอายุ และอาจจะมีผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลเพิ่มขึ้น เมื่อนำเงินไปลงทุนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง นอกจากนี้ การออมยังมีประโยชน์อื่น ๆ ดังนี้ (โรงเรียนระยองวิทยากร, ออนไลน์: 2551)

1. สร้างหลักประกันให้กับชีวิตของตนในระหว่างที่ยังทำงานหรือเรียนอยู่
2. สร้างอนาคตที่มั่นคงทางด้านการเงินให้กับครอบครัว
3. เพื่อให้มีเงินใช้สบายๆในวัยชรา ไม่เป็นภาระด้านการเงินต่อลูกหลานและสังคม
4. เหลือเป็นมรดกให้ลูกหลานและสังคม
5. เพื่อไว้ใช้ในยามเจ็บป่วย และในวัยชรา
6. เพื่อการศึกษา ส่วนหนึ่งถือได้ว่าเป็นการออมเพื่อให้สามารถหาเงินเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต

ซึ่งจากการศึกษาถึงความหมายของพฤติกรรมและการออมแล้ว จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมจะส่งผลทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา มนุษย์มีพฤติกรรมต่าง ๆ มากมาย และพฤติกรรมที่สำคัญก็คือ พฤติกรรมการออม เนื่องจากการออมเป็นปัจจัยที่ทำให้เป้าหมาย ซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคต จะบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับระดับการออมและรูปแบบการออมที่แต่ละบุคคลเลือก ไม่ว่าจะเป็นการออมเพื่อสะสมเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น เมื่อประสบกับภาวะเงินเฟ้อทำให้รายได้ไม่พอกับรายจ่าย หรือเก็บออมไว้ใช้ช่วงหลังเกษียณอายุก็ตาม

2. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.1 ความหมายของแรงจูงใจ

เจียร์นีย์ ทรงชัยกุล (2540 อ้างถึง David Mccaland) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดี มีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ โดยจะสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกเมื่อประสบความล้มเหลว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะพัฒนามาจากบุคคลนั้น ๆ เอง โดยเกิดจากการรับประสบการณ์ในช่วงต่าง ๆ ของชีวิต หากในช่วงต้นของชีวิตเคยพบสถานการณ์ใฝ่สัมฤทธิ์แล้วทำงานได้ประสบความสำเร็จ คนก็มีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ในสถานการณ์เช่นนั้นอีก ในทางตรงกันข้ามหากเคยประสบความล้มเหลวมาก่อน จะทำให้คนพัฒนาแรงจูงใจไปในทางที่พยายามเลี่ยงความล้มเหลว

วอลเตอร์ส (Walters. 1978: 218) แรงจูงใจ หมายถึง "บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรม ในลักษณะที่มีเป้าหมาย" กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการกระทำ นั่นเอง

ลอนดอน และ บิตต้า (Loundon and Bitta. 1988: 368) แรงจูงใจ หมายถึง "สภาวะที่อยู่

ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในภาวะสิ่งแวดล้อม"

อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์ (2544) แรงจูงใจ มีความหมายว่า เป็นสภาวะที่เกิดความไม่สมดุลขึ้นภายในร่างกาย ซึ่งอาจเรียกได้อีกลักษณะหนึ่งว่า "แรงขับ" ภาวะดังกล่าวอาจจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางให้ได้ แรงจูงใจชนิดนี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเห็นได้โดยตรง แต่อนุมานได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา ลักษณะดังกล่าวนี้นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายที่รวมไปถึงความปรารถนาหรือความต้องการของแต่ละบุคคลที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่ตนได้ตั้งไว้

ไพศาล มะระพุกษ์วรรณ (2539) แรงจูงใจ คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น เกิดขึ้นจากการที่จิตใจของบุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า ที่เรียกว่า สิ่งจูงใจ ทำให้เกิดความต้องการอันจะนำไปสู่แรงขับภายใน(Drives) หากมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสม บุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง(Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุด

การจูงใจ (motivation) เป็นเงื่อนไขของการได้รับการกระตุ้นโดยมีการให้ความหมายไว้ดังนี้

ชิฟแมน และ คานุค (Schiffman and Kanuk. 1991: 69) การจูงใจ หมายถึง "แรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในของบุคคลที่กระตุ้นให้บุคคลมีการกระทำ"

แอนนิต้า อี วูล์ฟอล์ค (Anita E. Woolfolk . 1995) การจูงใจ "เป็นภาวะภายในของบุคคลที่ถูกกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมอย่างมีทิศทางและต่อเนื่อง"

ไมเคิล ดอมเจน (Domjan. 1996) การจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรม การกระทำ หรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรม นั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

จากคำอธิบายและความหมายดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การจูงใจ เป็นกระบวนการที่บุคคลถูก กระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจ ให้กระทำหรือตัดสินใจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ เป็นพฤติกรรมที่มีใช้เป็นเพียงการตอบสนอง สิ่งเร้าปกติธรรมดา แต่ต้องเป็นพฤติกรรมที่มีความเข้มข้น มีทิศทางจริงจัง มีเป้าหมายชัดเจนว่าต้องการไปสู่จุดใด และพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจาก แรงผลักดัน หรือ แรงกระตุ้น ที่เรียกว่า แรงจูงใจ ด้วย

2.2 ลักษณะของแรงจูงใจ

ลักษณะของแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2550: 72)

1. แรงจูงใจภายใน หมายถึง สภาพความต้องการภายในจิตใจของมนุษย์ที่จะเรียนรู้หรือแสวงหาบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง เช่น ความต้องการอำนาจ ความต้องการความรัก ความต้องการการยอมรับและการยกย่อง เป็นต้น แรงจูงใจภายใน ประกอบด้วย

1.1 ความต้องการ (Need) เป็นความต้องการที่อยู่ภายในอันจะทำให้เกิดแรงขับ แรง

ขั้นนี้จะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและความพึงพอใจ

1.2 ทศนคติ (Attitude) หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ทศนคติที่ดีจะนำไปสู่พฤติกรรมต่าง ๆ

1.3 ความสนใจพิเศษ (Special interest) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความเอาใจใส่ในสิ่งนั้น ๆ มากกว่าปกติ เนื่องจากมีความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ

2. แรงจูงใจภายนอก หมายถึงแรงกระตุ้น (สิ่งกระตุ้น) จากภายนอก ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่

2.1 จุดมุ่งหมายหรือความคาดหวังของบุคคล (Goal or expectation) เป้าหมายหรือความคาดหวัง สามารถกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสมขึ้นได้

2.2 ความก้าวหน้า (Growth) ความต้องการที่จะได้รับความก้าวหน้าจากการกระทำนั้น ย่อมจะเป็นแรงจูงใจให้ตั้งใจและเกิดพฤติกรรมขึ้นได้

2.3 ความประทับใจ (Impression) เป็นความประทับใจที่มีต่อบุคคลอื่นในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล

2.4 เครื่องล่อใจอื่น ๆ (Stimulus) หรือการเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งล่อใจที่สามารถก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ดังนี้ (1) การให้รางวัล (Rewards) เป็นเครื่องให้บุคคลอยากกระทำ เช่น การชมเชย การประกวด การแข่งขัน หรือการทดสอบ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการได้ทั้งสิ้น (2) การลงโทษ (Punishment) และการติเตียน (Blame) เป็นการกระตุ้นไม่ให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูก หรือสิ่งที่ไม่ต้องการ

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2530 : 51-52) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ลักษณะ คือ

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives) แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่ผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motives) แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งที่ผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะ แสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับ การยอมรับ ฯลฯ

2.3 ประเภทของแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งจูงใจด้านเหตุผลและอารมณ์ (Rational motives versus emotional motives) ชิฟแมน และ คนุก (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2550: 70 ; อ้างอิงจาก Schiffman and Kanuk. 2007: 88) ดังนี้

1) สิ่งจูงใจด้านเหตุผล (Rational motives) หมายถึง สิ่งจูงใจหรือจุดมุ่งหมาย ซึ่งถือเกณฑ์เศรษฐกิจ (Economic) หรือใช้หลักเหตุผล (Rationality) เช่น ราคา ขนาด น้ำหนัก คุณภาพ การประหยัด

2) สิ่งจูงใจด้านอารมณ์ (Emotional motives) หมายถึง การเลือกจุดมุ่งหมายตามหลักเกณฑ์ ความรู้สึกส่วนตัวหรือดุลพินิจส่วนตัว (Personal criteria or subjective criteria)

2.4 พฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจสูง

มีนักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงพฤติกรรมหรือลักษณะของบุคคลผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

สจวร์ต โค้วตระกูล (2533) ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจสูงไว้ ดังนี้ คือ ชอบเสี่ยง ชอบทำงานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ มีเอกลักษณ์ในตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกจึงเชื่อในตนเอง มีความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน มีความรับผิดชอบในตนเอง ไม่ว่าผลของงานจะออกมาดีหรือร้าย และมีสิ่งล่อใจในการทำงาน คือความสำเร็จที่ได้จากงาน

ลินเคิน (สงวนศรี วิรัชชัย. อ้างอิงจาก Linklen. 2527) ได้กล่าวถึง ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจสูงไว้ดังนี้ คือ มีความทะเยอทะยาน กล้าเสี่ยง ชอบแข่งขัน และมีความกระตือรือร้น จึงมักพยายามปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

แกรนโรล (สงวนศรี วิรัชชัย. อ้างอิงจาก Grandroll. 2527) ได้กำหนดลักษณะพฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจไว้ 3 ลักษณะคือ มีการวางแผนเพื่อไปสู่เป้าหมาย มีเอกลักษณ์ คือไม่เลียนแบบผู้อื่นโดยไร้ความคิดของตน และเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มุ่งจะไปสู่มาตรฐานอันสูงเด่น

จากทฤษฎีดังกล่าว เราสามารถสรุปลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงได้ดังนี้ คือ มีความทะเยอทะยาน มีความกล้าเสี่ยง มีความกระตือรือร้น รู้จักวางแผน มีเอกลักษณ์ และมีความรับผิดชอบในตนเอง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ ผู้วิจัยจึงได้เลือกลักษณะของแรงจูงใจ ประเภทแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก เพื่อใช้ในการศึกษาถึงอิทธิพลของแรงจูงใจที่อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

3. แนวคิดเกี่ยวกับคนวัยทำงาน

ประชากรวัยทำงาน (นันทามาระเนตร์:มปป.)ในทางประชากรศาสตร์ได้แบ่งกลุ่มประชากรในประเทศต่างๆ ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆตามช่วงอายุ คือ ประชากรวัยเด็ก หมายถึงผู้มีอายุตั้งแต่แรกเกิด – 14 ปี ประชากรวัยทำงาน หมายถึงผู้มีอายุตั้งแต่ 15 - 59 ปี และกลุ่มสุดท้าย คือ ประชากรวัยสูงอายุ หมายถึงผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป

โครงสร้างประชากรในประเทศไทยนั้น จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่ว

ราชอาณาจักร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปี พ.ศ.2544 ประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 63 ล้านคน โดยประชากร 34.6 ล้านคน (54.9%) อยู่ในช่วงอายุ 15 – 59 ปี โดยถือว่าเป็นช่วงวัยทำงาน ประชากรวัยเด็กหรือที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวน 15.75 ล้านคน (24.7%) ส่วนที่เหลือคือ ผู้สูงอายุ หรือผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรวัยทำงาน ถือเป็นกลุ่มประชากรที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

กำลังคน (Manpower)

ประกอบด้วยประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน และที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานได้แก่ประชากรวัยทำงานทั้งที่มีงานทำและที่ว่างงาน ส่วนประชากรที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานได้แก่ ผู้ไม่มีงานทำ ผู้ที่ไม่ประสงค์จะทำงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

กำลังแรงงาน (Labor force)

ประกอบด้วยประชากรวัยทำงานที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถทำงานได้ ซึ่งประเทศต่างๆ กำหนดอายุประชากรวัยทำงานของตนตามสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงอายุที่ควรพ้นวัยการศึกษาภาคบังคับแล้ว ประเทศส่วนใหญ่มักกำหนดอายุวัยทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป แต่บางประเทศอาจกำหนดอายุสูงหรือต่ำกว่านี้ก็ได้ แต่ไม่รวมประชากรที่อยู่ในวัยทำงานแต่ไม่มีงานทำ และไม่ประสงค์จะทำงานและไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน , ออนไลน์: 2551)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาคร หมั่นแก้ว (2544) ศึกษาเรื่อง “ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออมและการกู้ยืมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานประกอบการ : กรณีศึกษาสถานประกอบการที่มีการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ จังหวัดสงขลา” พบว่า เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาการเป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ยกเว้นอายุ รายได้รวมทั้งหมดของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ รายจ่ายรวมทั้งหมดของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ มีความสัมพันธ์ต่อการออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ผลการวิเคราะห์การถ่วงน้ำหนักว่า เพศ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการกู้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ ยกเว้น อายุ สถานภาพการสมรส รายได้รวมทั้งหมดของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ ระยะเวลาการเป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ มีความสัมพันธ์ต่อการกู้กับสหกรณ์ออมทรัพย์

เกรนทร์ ถาวร (2542) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดสรรเงินออมของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในช่วงภาวะอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ลดต่ำลง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน ผลการศึกษาพบว่า ในทุกรูปแบบของการออมและการจัดสรรเงิน เพศหญิงจะมีการออมสูงกว่าเพศชาย เว้นแต่ในกรณีของการซื้อหุ้นและการซื้อขายเงินตราซึ่งมีอัตรา

ความเสี่ยงสูงที่เพศชายจะให้ความสนใจมากกว่า และไม่ว่าจะจำแนกรูปแบบการออมตามเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพ หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน การออมเงินในรูปแบบเงินฝาก ธนาคารพาณิชย์เป็นรูปแบบที่มีมากที่สุดในทุกประเภท

จันทร์จิรา สุริยะชัยพร (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกใช้บริการเงินฝากของลูกค้านครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน พบว่า ลูกค้าย่อยใหญ่ของธนาคารทราบถึงปัญหาของสถานะเศรษฐกิจที่ถดถอย โครงสร้างของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ที่เปลี่ยนไป โดยทราบถึงการแข่งขันระดับเงินฝากของธนาคารที่จ่ายอัตราดอกเบี้ยสูง และทราบถึงการค้าประกันเงินฝากเต็มจำนวนโดยรัฐบาล ลูกค้าย่อยมีความเห็นว่าความมั่นคงของธนาคารมีความเสี่ยงและไม่มีความเสี่ยงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านดอกเบี้ยและความมั่นคงของธนาคารไม่ใช่ปัจจัยที่ลูกค้าย่อยนำมาพิจารณาเลือกใช้บริการเงินฝากกับธนาคารเพียงปัจจัยเดียว แต่เป็นเพียงปัจจัยหลักในอันดับต้น ๆ เท่านั้น นอกจากนี้ลูกค้าย่อยยังพิจารณา จากการบริการของผู้บริหารสาขาและพนักงานที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี พุดจาสุภาพ ให้บริการที่สะดวกรวดเร็ว และเชื่อถือได้ รวมถึงทำเลที่ตั้งของธนาคารที่เดินทางสะดวก อยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน

อรรธรณ ยี่สาร (2538) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมของครัวเรือน: วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางในปี 2535 / 2536 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพฯและปริมณฑล และในต่างจังหวัด โดยแยกประชากรออกเป็นครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน และครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป และคาดการณ์ถึงสัดส่วนการออมต่อรายได้ของครัวเรือนเมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งพยากรณ์แนวโน้มของสัดส่วนการออมต่อรายได้ของครัวเรือนในอนาคตทั้งในกรุงเทพฯและปริมณฑล และในต่างจังหวัด โดยใช้ข้อมูลตามโครงการสำรวจเงินออมของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี พ. ศ. 2535 / 2536 วิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยแบบพหุ และประมาณการด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบถ่วงน้ำหนัก (weighted least square: WLS) ผลการศึกษา พบว่า ในกรุงเทพฯและปริมณฑลนั้น ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน ได้แก่ รายได้ประจำและรายได้ชั่วคราวของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษาและอาชีพ ส่วนครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทต่อเดือนขึ้นไปนั้น ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออม ได้แก่ รายได้ประจำและรายได้ชั่วคราวของครัวเรือน อสังหาริมทรัพย์ เพศชายที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนและระดับการศึกษา สำหรับในต่างจังหวัดนั้น ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน ได้แก่ รายได้ประจำและรายได้ชั่วคราวของครัวเรือน ทรัพย์สินทางการเงินสุทธิ ระดับการศึกษา อาชีพ และครัวเรือนในภาคใต้ ส่วนครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทต่อเดือนขึ้นไปนั้น ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมได้แก่ รายได้ชั่วคราวของครัวเรือน หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา โดยครัวเรือนในกรุงเทพฯและปริมณฑล มีค่าความยืดหยุ่นของการออมต่อรายได้

เท่ากับ 1.06, $MPS = 0.42$ และ $APS = 0.3978$ ส่วนครัวเรือนในต่างจังหวัด มีค่าความยืดหยุ่นของการออมต่อรายได้เท่ากับ 1.11, $MPS = 0.41$ และ $APS = 0.3728$ และคาดการณ์ว่าเมื่อระดับรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น สัดส่วนการออมต่อรายได้ (APS) ของครัวเรือนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลจะสูงกว่าในต่างจังหวัด โดยในปี พ. ศ. 2541 คาดการณ์ว่าสัดส่วนการออมต่อรายได้ของครัวเรือนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลเท่ากับ 0.4102 และเท่ากับ 0.3815 ในต่างจังหวัด

พิพัฒน์ นวเธียร (2541) ศึกษาเรื่องผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนในประเทศไทย โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนกล่าวคือ ในส่วนแรก ทำการศึกษาการบริโภคและการออมของประเทศต่าง ๆ ส่วนที่สอง ศึกษาการบริโภคและการออมรวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือน และ ส่วนที่สาม ศึกษาถึงผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนโดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2513–2537 และใช้วิธีการประมาณค่าแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา ผลการศึกษาในส่วนแรกพบว่า ประเทศต่าง ๆ แม้ว่าจะมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกันแต่แบบแผนการบริโภคภาคเอกชนและการออมแตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่กำหนดการบริโภคและการออมนั้นแตกต่างกันในแต่ละประเทศ สำหรับส่วนที่สองนั้น ผลการศึกษาเกี่ยวกับการออมพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงและอัตราการพึงพิงซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออมภาคครัวเรือน ส่วนอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและผลการศึกษาในส่วนที่สามเกี่ยวกับผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนพบว่า การผ่อนคลายดังกล่าวมีผลทำให้การบริโภคภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้นและการออมภาคครัวเรือนลดลงเนื่องจากการเข้าถึงสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนโดยสะดวกมากขึ้นและจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินทรัพย์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความต้องการเพิ่มระดับการออมภายในประเทศโดยการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินไม่ประสบผลตามที่ต้องการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะนำไปใช้ เพื่อทำให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สามารถกำหนดนโยบายมาตรการส่งเสริมการออมให้มีรูปแบบการออมที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการออมของคนวัยทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน อายุระหว่าง 15-59 ปี ที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของ

กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 26) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 385 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงพื้นที่ที่เป็นอาคารสำนักงาน บริษัท และห้างร้านต่าง ๆ ที่มีพนักงานจำนวนมาก และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จนครบตามจำนวนที่กำหนด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา บทความ เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรออม และพฤติกรรมของคนวัยทำงาน เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษา

2. รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่ง จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม เป็นการให้คะแนนแบบ Likert Scale โดยมีการแบ่งระดับแรงจูงใจออกเป็น 5 ระดับ จัดเป็นการวัดระดับข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ใช้การวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ และมีคำถามใช้การวัดข้อมูลแบบ Ratio มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกกรอกตัวเลขได้ตามความเป็นจริง จำนวน 3 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและแนะนำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองความเชื่อมั่น โดยนำไปทดสอบ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำผลไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

4.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายใน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.779

4.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.861

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามไปสอบถามกับคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมระหว่างเดือนกันยายน – ตุลาคม 2551

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตำราที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาดำเนินการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1.1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

1.2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดเพื่อสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

1.3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อทำการประมวลผลตามสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐานโดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ แสดงเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายถึงข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม และพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่และแสดงเป็นค่าร้อยละ

2.1.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ วิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.3 พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่แสดงเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2. การทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้มีดังนี้

2.2.1 คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ Independent Sample t-Test

2.2.2 คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัวและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ One-Way ANOVA

2.2.3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 385 คน มีรายละเอียดดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 มีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 สถานภาพสมรส โสด จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 ระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,000 - 24,999 บาท จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายใน พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของคนวัยทำงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกของคนวัยทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม คือตนเอง เลือกรูปแบบการออมเป็นฝากออมทรัพย์ ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือก

วิธีการออม คือผลตอบแทนสูง โดยมีจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 5,091.81 บาทต่อเดือน และมีระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 60.42 เดือน หรือ 5 ปี 5 เดือน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านระยะเวลาในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านจำนวนเงินในการออม และระยะเวลาในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านจำนวนเงินในการออม และระยะเวลาในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านจำนวนเงินในการออม และระยะเวลาในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านจำนวนเงินในการออม และระยะเวลาในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านจำนวนเงินในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.7 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

เมื่อพิจารณา พบว่า รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ด้านจำนวนเงินในการออม และระยะเวลาในการออม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

เมื่อพิจารณา พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ด้านจำนวนเงินในการออมในทิศทางเดียวกันระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

เมื่อพิจารณา พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ด้านจำนวนเงินในการออมในทิศทางตรงกันข้ามระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-34 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท สถานภาพสมรส โสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,000 - 24,999 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรนท์ ถาวร (2542) ศึกษาเรื่อง "พฤติกรรมการจัดสรรเงินออมของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่" ผลการศึกษาพบว่า ในทุกรูปแบบของการออมและการจัดสรรเงิน เพศหญิงจะมีการออมสูงกว่าเพศชาย อาจเพราะเพศหญิงในช่วงวัยทำงานมีความสนใจในการออมเงินมากกว่าเพศชาย และเพศหญิงในปัจจุบันมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ต้องออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้มีการเก็บออมเงินที่มากขึ้น

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม พบว่า คนวัยทำงานส่วนใหญ่มีระดับแรงจูงใจภายใน เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เพื่อสร้างหลักประกันให้ตนเอง และการเล็งเห็นประโยชน์ของการออม เป็นระดับแรงจูงใจมากที่สุด จากการศึกษาประโยชน์ของการออม คนส่วนใหญ่จะต้องการเก็บออมเงิน ไว้ใช้ในยามจำเป็น เนื่องจากความไม่แน่นอนในอนาคต ปัญหาเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งไม่มีใครสามารถคาดการณ์ได้ ส่วนคนวัยทำงานส่วนใหญ่มีระดับแรงจูงใจภายนอก คือ การได้รับผลตอบแทนจากการออม เป็นระดับแรงจูงใจมาก เพราะการได้รับผลตอบแทน เช่น ดอกเบี้ยเงินฝาก เป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการออมมากขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีของวอลเตอร์ส (Walters.1978) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง "บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือมีพฤติกรรม ในลักษณะที่มีเป้าหมาย" กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการมีพฤติกรรมการออมนั่นเอง และ

สอดคล้องกับทฤษฎีของ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2530) ว่า แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก่อนข้างถาวร และแรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล การได้รับผลตอบแทนแรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งตอบแทนนั้น

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม คือตนเอง เลือกรูปแบบการออมเป็นฝากออมทรัพย์ บัญชีที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีการออม คือผลตอบแทนสูง โดยมีจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 5,091.81 บาทต่อเดือน และมีระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 60.42 เดือน หรือ 5 ปี 5 เดือน สอดคล้องกับทฤษฎีของ จุฑารัตน์ วันดี (2548) กล่าวว่า “การออมทรัพย์ เป็นการเก็บเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในวันข้างหน้า การออมทรัพย์เกิดจากการเก็บสะสมเงินที่เหลือจากการใช้จ่าย สิ่งจูงใจในการออม คือ เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต ซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแน่นอน จึงก่อให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะออมมากขึ้น เป้าหมายของแต่ละบุคคล อาจแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการเป็นสำคัญ เป้าหมายในการออมที่ต่างกันเป็นสิ่งกำหนดให้จำนวนเงินออมและระยะเวลาในการออมทรัพย์แตกต่างกัน” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรินทร์ ถาวร (2542) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการจัดสรรเงินออมของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า การออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคารพาณิชย์เป็นรูปแบบที่มีมากที่สุดในทุกประเภท อาจเนื่องมาจากการเป็นรูปแบบการออมเงินที่เป็นที่รู้จัก มีความง่ายและปลอดภัยในการออม

4. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาคร หมั่นแก้ว (2544) ศึกษาเรื่อง “ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออมและการกู้ยืมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานประกอบการ : กรณีศึกษาสถานประกอบการที่มีการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ จังหวัดสงขลา” พบว่า อายุ รายได้รวม มีความสัมพันธ์ต่อการออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนวัยทำงานที่มีอายุ อาชีพ ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น น่าจะมีรายได้ต่อเดือนที่มากขึ้น ทำให้มีจำนวนเงินในการออมแตกต่างกับคนวัยทำงานที่มีรายได้ได้น้อยกว่า

5. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ด้านจำนวนเงินในการออมในทิศทางเดียวกันระดับต่ำ สอดคล้องกับทฤษฎีของวอลเตอร์ส (Walters.1978) แรงจูงใจ หมายถึง “บางสิ่ง

บางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือมีพฤติกรรม ในลักษณะที่มีเป้าหมาย" กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ แรงจูงใจเป็นเหตุผลของการมีพฤติกรรมการออมนั่นเอง และสอดคล้องกับทฤษฎีของ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2530) คือ แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก่อนข้างถาวร นั่นหมายความว่าถ้าคนวัยทำงานมีแรงจูงใจภายในสูง จะมีพฤติกรรมการออมสูงด้วย

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ด้านจำนวนเงินในการออมในทิศทางตรงกันข้ามระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิพัฒน์ นวเชียร (2541) ศึกษาเรื่องผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนในประเทศไทย พบว่าอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการออมภาคครัวเรือน แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานไม่ได้คำนึงถึงการได้รับค่าชมเชย การเป็นที่ยอมรับ และการได้รับคำยกย่องจากบุคคลรอบข้าง แต่จะมาจากปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในเป็นส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน คนวัยทำงานที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินและระยะเวลาในการออมน้อยกว่าคนที่อายุมากกว่า จึงควรส่งเสริมให้ผู้เริ่มทำงานหันมาออมเงินให้มากขึ้น สถาบันการเงินประเภทธนาคารต่าง ๆ ก็สามารถออกผลิตภัณฑ์เงินฝากให้เหมาะกับคนวัยทำงานกลุ่มนี้ บริษัทประกันชีวิตต่าง ๆ ก็สามารถนำเสนอแผนประกันให้เหมาะกับคนที่อายุอยู่ในช่วงวัยทำงานต้น ๆ ได้

2. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า คนวัยทำงานมีระดับแรงจูงใจภายใน ในข้อเพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉินมากที่สุด และคนวัยทำงานส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น ดังนั้นสถาบันการเงิน และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ต่างๆ จึงควรออกประเภทผลิตภัณฑ์ให้มีระยะเวลาที่เหมาะสมกับความต้องการของคนวัยทำงาน โดยอาจจะออกผลิตภัณฑ์เงินฝากที่มีระยะเวลานั้น หรือบลจ.ก็ออกกองทุนที่มีสภาพคล่องสูง ระยะเวลาสั้น ๆ และมีความเสี่ยงต่ำ เพราะถ้ามีประเภทผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมด้านระยะเวลาในการออม คนวัยทำงานอาจมีพฤติกรรมการออมที่มากขึ้น

3. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า รูปแบบในการออมที่คนวัยทำงานเลือกมากที่สุด และมีสัดส่วนในการออมมากที่สุด คือ ฝากออมทรัพย์ ฉะนั้นธนาคารก็ควรแนะนำผลิตภัณฑ์ที่ทางธนาคารมีอยู่ให้กับผู้บริโภควัยทำงาน ได้รู้จักและใช้บริการมากขึ้น และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม

(บลจ.) ก็ควรแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับกองทุนแต่ละประเภท เพื่อให้คนวัยทำงานให้เข้าใจถึงประเภทของกองทุนตามความเสี่ยง และอาจจะหันมาสนใจลงทุนผ่านกองทุนรวมมากขึ้น

4. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ดังนั้นสถาบันการเงินต่าง ๆ สามารถนำปัจจัยด้านแรงจูงใจดังกล่าว ไปพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ ก็สามารถออกผลิตภัณฑ์เงินฝากที่มีความหลากหลายด้านระยะเวลา ผลิตภัณฑ์เงินฝากสำหรับลูกค้าหลายกลุ่ม เช่น มีบัญชีสำหรับเด็ก บัญชีสำหรับผู้เกษียณอายุ เป็นต้น และใช้ดอกเบี้ยเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการออมด้วย ส่วนบริษัทประกันชีวิต ก็ส่งเสริมให้คนวัยทำงานเห็นประโยชน์ของการออมมากขึ้น และส่งเสริมให้คนวัยทำงานเห็นความสำคัญในการสร้างหลักประกันให้ตนเอง และครอบครัวมากขึ้น

5. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการออม ดังนี้ มีจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 5,091.81 บาทต่อเดือน และมีระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 60.42 เดือน หรือ 5 ปี 5 เดือน แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการออมที่ยังน้อยอยู่ ซึ่งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย ควรกำหนดนโยบาย มาตรการส่งเสริมการออมให้มีพฤติกรรมการออมที่เพิ่มสูงขึ้น เพื่อสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับพฤติกรรมการใช้จ่าย เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้พฤติกรรมการออมมีไม่มากนัก

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเจาะลึกตามกลุ่มอาชีพและช่วงอายุ เพราะในแต่ละอาชีพและช่วงอายุ มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันมาก เพื่อให้ได้ข้อมูลการออมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อพฤติกรรมการออม เช่น กลยุทธ์การตลาดของสถาบันการเงิน นโยบายของกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย ในการออกมาตรการเงินฝากต่าง ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ โดยมีสาระสำคัญถึงวิธีดำเนินการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและจะนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน อายุระหว่าง 15-59 ปี ที่มีงานทำและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 26) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 385 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงพื้นที่ที่เป็นอาคารสำนักงาน บริษัท และห้างร้านต่าง ๆ ที่มีพนักงานจำนวนมาก และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จนครบตามจำนวนที่กำหนด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา บทความ เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรออม และพฤติกรรมของคนวัยทำงาน เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษา
2. รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่ง จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
3. อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. ระดับการศึกษาสูงสุด ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
7. รายได้ต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมกรออม เป็นการให้คะแนนแบบ Likert Scale โดยมีการแบ่งระดับแรงจูงใจออกเป็น 5 ระดับ จัดเป็นการวัดระดับข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมาก
3	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมิน จะใช้วิธีการแบ่งช่วงการแปรผลตามหลักการของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ จากคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากแบบสอบถาม คะแนนต่ำที่สุด คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงที่สุด คือ 5 คะแนน หากกึ่งกลางพิสัยโดยใช้สูตรคำนวณ ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: 27)

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8\end{aligned}$$

ดังนั้นการอภิปรายในส่วนของ Descriptive ผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	เป็นปัจจัยที่มีแรงจูงใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	เป็นปัจจัยที่มีแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	เป็นปัจจัยที่มีแรงจูงใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	เป็นปัจจัยที่มีแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	เป็นปัจจัยที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร ใช้การวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ และมีคำถามใช้การวัดข้อมูลแบบ Ratio มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกกรอกตัวเลขได้ตามความเป็นจริง จำนวน 3 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและแนะนำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองความเชื่อมั่น โดยนำไปทดสอบ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำผลไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามไปสอบถามกับคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมระหว่างเดือนกันยายน – ตุลาคม 2551
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตำราที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาดำเนินการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

- 1.1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
- 1.2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดเพื่อสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
- 1.3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อทำการประมวลผลตามสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐานโดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ แสดงเป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายถึงข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม และพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่และแสดงเป็นร้อยละ

2.1.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ วิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.3 พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่แสดงเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2. การทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้มีดังนี้

2.2.1 คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการออมต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ Independent Sample t-Test

2.2.2 คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัวและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ One-Way ANOVA

2.2.3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (อภิรักษ์ จันทะนี. 2538: 75)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ หรือเปอร์เซ็นต์

f แทน ความถี่ที่สำรวจได้

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด หรือจำนวนประชากร

3.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 40)

$$\bar{x} = \frac{\sum xi}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum xi$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 48)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลบวกของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลบวกของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ได้ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 445)

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนคำถาม

$\overline{\text{covariance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ

$\overline{\text{variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

ค่า α ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ได้ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีค่าระดับความเชื่อมั่นสูง

3.3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัวใช้ Independent Sample t-Test ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 165)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าประมาณความแปรปรวนที่ได้จากตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าประมาณความแปรปรวนที่ได้จากตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มที่ 2
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$)

3.3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว ที่มีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541: 83-84)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

MS_b แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
MS_b	แทน	$\frac{SS_b}{k - 1}$
MS_w	แทน	$\frac{SS_w}{n - 1}$
SS_b	แทน	ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม
SS_w	แทน	ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม
k	แทน	จำนวนกลุ่ม
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k-1), ภายในกลุ่ม (n-k)

3.3.3 การทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด ใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544: 386)

$$r = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$	แทน	ผลรวมของค่า X คือคะแนนรายข้อของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum Y$	แทน	ผลรวมของค่า Y คือคะแนนรวมของทั้งกลุ่ม
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของค่า X ยกกำลังสอง คือคะแนนแต่ละกลุ่มยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของค่า Y ยกกำลังสอง คือคะแนนแต่ละกลุ่มยกกำลังสอง
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของค่า X ทั้งหมด ยกกำลังสอง

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2546 : 316)

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ .70 ถึง .90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ถ้าสูงกว่า .90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)
2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .50 (ประมาณ .30 ถึง .70) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง
3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .00 (ประมาณ .30 และต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ
4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง F-test)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ ที่โปรแกรม SPSS คำนวณได้ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานใน

กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน

ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	170	44.2
	หญิง	215	55.8
	รวม	385	100
อายุ			
	15 – 24 ปี	52	13.5
	25 - 34 ปี	184	47.8
	35 – 44 ปี	97	25.2
	45 – 59 ปี	52	13.5
	รวม	385	100
อาชีพ			
	พนักงานบริษัท	260	67.5
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	51	13.3
	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	54	14.0
	อื่น ๆ ได้แก่ ตัวแทนขาย, รับจ้าง	20	5.2
	รวม	385	100
สถานภาพสมรส			
	โสด	247	64.2
	สมรส	120	31.1
	หย่าร้าง/หม้าย	18	4.7
	รวม	385	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	43	11.2
ปริญญาตรี	291	75.6
สูงกว่าปริญญาตรี	51	13.2
รวม	385	100
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 - 2 คน	47	12.2
3 - 4 คน	180	46.8
มากกว่า 4 คนขึ้นไป	158	41.0
รวม	385	100
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 15,000 บาท	80	20.8
15,000 – 24,999 บาท	149	38.7
25,000 – 34,999 บาท	67	17.4
35,000 – 44,999 บาท	40	10.4
45,000 บาทขึ้นไป	49	12.7
รวม	385	100

จากตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 385 คนมีรายละเอียดดังนี้

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 215 คนคิดเป็นร้อยละ 55.8
 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2

อายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-34 ปี มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมา อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 อายุระหว่าง 15 – 24 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอายุระหว่าง 45 - 59 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

อาชีพ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมา มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ตัวแทนขาย , รับจ้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

สถานภาพสมรส

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมา สถานภาพสมรส 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และสถานภาพหย่าร้างหรือหม้าย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ระดับการศึกษาสูงสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมา ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2

จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 2 คน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่าง 15,000 - 24,999 บาท จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมา มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รายได้ 25,000 - 34,999 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 รายได้ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และรายได้ 35,000 – 44,999 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4

เนื่องจากอันตรภาคชั้นของข้อมูลด้านอาชีพ และสถานภาพสมรส ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความถี่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำการรวมชั้นใหม่เพื่อเป็นการใช้ในการทดสอบ สมมติฐานดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน รวมชั้นใหม่

ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	260	67.5
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	54	14.0
อื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว		
ตัวแทนขาย และรับจ้าง	71	18.5
รวม	385	100
สถานภาพสมรส		
โสด	247	64.2
สมรส หย่าร้างหรือหม้าย	138	35.8
รวม	385	100

จากตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงานรวมชั้นใหม่ของ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 385 คนมีรายละเอียดดังนี้

อาชีพ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมามีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และอื่นๆ ได้แก่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5

สถานภาพสมรส

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาสถานภาพสมรส หย่าร้างหรือหม้าย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ด้านแรงจูงใจภายใน

ระดับแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านแรงจูงใจภายใน			
การเล็งเห็นประโยชน์ของการออม	4.25	0.72	มากที่สุด
เพื่อสร้างหลักประกันให้ตนเอง	4.26	0.69	มากที่สุด
เพื่อสร้างหลักประกันให้บุตร/ธิดา	3.37	1.27	ปานกลาง
เพื่อสร้างหลักประกันให้บิดา/มารดา	3.82	0.91	มาก
เพื่อเก็บเงินไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน	4.27	0.71	มากที่สุด
เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ช่วงหลังเกษียณอายุ	3.86	0.95	มาก
มีความสนใจในการออม	4.06	0.77	มาก
ผลรวมระดับแรงจูงใจภายใน	3.98	0.59	มาก

จากตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของปัจจัยด้านแรงจูงใจภายใน พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อเพื่อเก็บเงินไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 รองลงมาคือเพื่อสร้างหลักประกันให้ตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และการเล็งเห็นประโยชน์ของการออม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก ในข้อมีความสนใจในการออม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ช่วงหลังเกษียณอายุ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และเพื่อสร้างหลักประกันให้บิดา/มารดา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง ในข้อเพื่อสร้างหลักประกันให้บุตร/ธิดา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม ด้านแรงงใจภายนอก

ระดับแรงงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ แรงงใจ
ด้านแรงงใจภายนอก			
การได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง	3.06	0.94	ปานกลาง
การเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง	3.16	0.95	ปานกลาง
การได้รับคำยกย่องจากบุคคลรอบข้าง	3.13	0.93	ปานกลาง
การได้รับผลตอบแทนจากการออม	4.04	0.80	มาก
ผลรวมระดับแรงงใจภายนอก	3.35	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงงใจของปัจจัยด้านแรงงใจภายนอก พบว่า ปัจจัยด้านแรงงใจภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยด้านแรงงใจภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก ในข้อการได้รับผลตอบแทนจากการออม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ปัจจัยด้านแรงงใจภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง ในข้อการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 รองลงมาคือการได้รับคำยกย่องจากบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และการได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของวัตถุประสงค์ในการออมเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม

พฤติกรรมกรรมการออม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการออมเงิน		
เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น	204	53.0
เพื่อซื้อทรัพย์สินที่ต้องการ	66	17.1
เพื่ออนาคตยามหลังเกษียณ	53	13.8

เพื่อใช้ในการศึกษาของตนเอง	10	2.6
มีพฤติกรรมในการออมเป็นนิสัยส่วนตัว	48	12.5
อื่นๆ ได้แก่ ออมเพื่อครอบครัว เงินทุนทำธุรกิจ	4	1.0
รวม	385	100
บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม		
ตนเอง	264	68.6
บิดา มารดา	36	9.4
สามี/ภรรยา บุตร	71	18.4
เพื่อน แฟน	14	3.6
รวม	385	100

จากตาราง 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของวัตถุประสงค์ในการออมเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลในการออมของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 385 คนมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ในการออมเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาเพื่อซื้อทรัพย์สินที่ต้องการ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 เพื่ออนาคตยามหลังเกษียณ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 มีพฤติกรรมในการออมเป็นนิสัยส่วนตัว จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เพื่อใช้ในการศึกษาของตนเอง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ ออมเพื่อครอบครัว และเงินทุนทำธุรกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม คือตนเอง จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 68.6 รองลงมาคือ สามี/ภรรยา บุตร จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 บิดา มารดา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และเพื่อน แฟน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการออมเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รูปแบบในการออมเงิน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ฝากออมทรัพย์	345	89.6
ฝากประจำ ซื้อสลากออมสิน ออมทรัพย์ทวีสิน พันธบัตรรัฐบาล	198	51.4
ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สหกรณ์การเกษตร/กบข.	59	15.3
กรมธรรม์ประกันชีวิต / สะสมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	220	57.1
อื่น ๆ เช่น ตัวสัญญาใช้เงิน หุ้น หน่วยลงทุนในกองทุนรวม	141	36.6

จากตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรูปแบบการออมเงิน พบว่า รูปแบบการออมเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกมากที่สุด ได้แก่ ฝากออมทรัพย์ จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 รองลงมาคือ กรมธรรม์ประกันชีวิต / สะสมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ฝากประจำ ซื้อสลากออมสิน ออมทรัพย์ทวีสิน พันธบัตรรัฐบาล จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 อื่น ๆ เช่น ตัวสัญญาใช้เงิน หุ้น หน่วยลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 141คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สหกรณ์การเกษตร/กบข. จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัดส่วนในการออมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก

สัดส่วนในการออม	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.
ฝากออมทรัพย์	0.00	100.00	41.91	32.11
ฝากประจำ ซื้อสลากออมสิน ออมทรัพย์ทวีสิน พันธบัตรรัฐบาล	0.00	100.00	21.19	28.71
ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สหกรณ์การเกษตร/กบข.	0.00	90.00	5.53	16.66
กรมธรรม์ประกันชีวิต / สะสมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	0.00	100.00	17.20	23.64
อื่น ๆ เช่น ตัวสัญญาใช้เงิน หุ้น หน่วยลงทุนในกองทุนรวม	0.00	100.00	14.17	24.65

จากตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัดส่วนในการออม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเลือกสัดส่วนในการออม เป็นฝากออมทรัพย์ โดยสัดส่วนในการออมต่ำสุดคือร้อยละ 0.00 สูงสุดคือร้อยละ 100.00 และมีสัดส่วนในการออมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 41.91

ฝากประจำ ซื้อมูลค่าออมสิน ออมทรัพย์ทวีสิน พันธบัตรรัฐบาล โดยสัดส่วนในการออมต่ำสุดคือร้อยละ 0.00 สูงสุดคือร้อยละ 100.00 และมีสัดส่วนในการออมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 21.19

ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สหกรณ์การเกษตร/กบข. โดยสัดส่วนในการออมต่ำสุดคือร้อยละ 0.00 สูงสุดคือร้อยละ 90.00 และมีสัดส่วนในการออมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 5.53

กรมธรรม์ประกันชีวิต / สะสมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยสัดส่วนในการออมต่ำสุดคือร้อยละ 0.00 สูงสุดคือร้อยละ 100.00 และมีสัดส่วนในการออมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 17.20

และอื่น ๆ เช่น ตั๋วสัญญาใช้เงิน หุ้น หน่วยลงทุนในกองทุนรวม โดยสัดส่วนในการออมต่ำสุดคือร้อยละ 0.00 สูงสุดคือร้อยละ 100.00 และมีสัดส่วนในการออมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 14.17

ตาราง 8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีการออมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยในการพิจารณาเลือกวิธีการออม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผลตอบแทนสูง	273	70.9
การออมเงินพร้อมความคุ้มครองชีวิต	114	29.6
ความเสี่ยงในการลงทุน	151	39.2
ระยะเวลาในการออม	147	38.2
มีบุคคลแนะนำ	51	13.2
อื่นๆ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของอนาคต	2	0.5

จากตาราง 8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีการออม พบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาเลือกวิธีการออมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกมากที่สุด ได้แก่ ผลตอบแทนสูง จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมาคือ ความเสี่ยงในการลงทุน จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 ระยะเวลาในการออม จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 การออมเงินพร้อมความคุ้มครองชีวิต จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 มีบุคคลแนะนำ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และอื่นๆ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของอนาคต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตาราง 9 แสดงค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเงินในการออมแต่ละเดือนและระยะเวลาในการออม

พฤติกรรมในการออม	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.
จำนวนเงินในการออม (บาท)	1,200.00	10,000.00	5,091.81	2,798.11
ระยะเวลาในการออม (เดือน)	14.00	126.00	60.42	34.52

จากตาราง 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการออม โดยจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดคือ 1,200 บาทต่อเดือน สูงสุดคือ 10,000 บาทต่อเดือน และมีจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 5,091.81 บาทต่อเดือน

ระยะเวลาในการออม โดยระยะเวลาในการออมต่ำสุดคือ 14 เดือน หรือ 1 ปี 2 เดือน สูงสุดคือ 126 เดือน หรือ 10 ปี 6 เดือน และมีระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 60.42 เดือน หรือ 5 ปี 5 เดือน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 คนวัยทำงานที่มีข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัวและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมในการออมต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมในการออมต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมในการออมไม่ต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมในการออมต่างกัน

ตาราง 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมในการออมจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมในการออม	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
จำนวนเงินในการออม (บาท)	ชาย	5,371.68	3,030.93	1.339	0.182
	หญิง	4,903.57	2,622.49		

ระยะเวลาในการออม (เดือน)	ชาย	66.41	35.85	2.810*	0.005
	หญิง	55.35	32.61		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออมจำแนกตามเพศพบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.182 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมไม่ต่างกัน

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออม มากกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

ตาราง 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออมจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการออม	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
จำนวนเงินในการออม (บาท)	15 – 24 ปี	52	3,595.24	1,105.63	8.337*	0.000
	25 – 34 ปี	184	4,956.21	2,806.31		
	35 – 44 ปี	97	6,176.92	3,054.75		
	45 – 59 ปี	52	5,714.29	2,883.45		
ระยะเวลาในการออม (เดือน)	15 – 24 ปี	52	34.38	18.71	19.07*	0.000
	25 – 34 ปี	184	54.27	31.42		
	35 – 44 ปี	97	75.64	35.93		
	45 – 59 ปี	52	79.12	33.20		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออมจำแนกตามอายุ พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านจำนวนเงินในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านระยะเวลาในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของคนวัยทำงานกับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

อายุ		15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 – 44 ปี	45 – 59 ปี
$\bar{X}$		3,595.24	4,956.21	6,176.92	5,714.29
15 – 24 ปี	3,595.24	-	-1,360.97*	-2,581.68*	-2,119.05*
			(0.004)	(0.000)	(0.004)
25 – 34 ปี	4,956.21		-	-1,220.71*	-758.08
				(0.002)	(0.228)
35 – 44 ปี	6,176.92			-	462.63
					(0.494)
45 – 59 ปี	5,714.29				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของคนวัยทำงานกับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม พบว่า

คนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม แตกต่าง

จากคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี โดยมีผลต่างจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,360.97 บาท

คนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม แตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี โดยมีผลต่างจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 2,581.68 บาท

คนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม แตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 45 – 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 45 – 59 ปี โดยมีผลต่างจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 2,119.05 บาท

คนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม แตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี โดยมีผลต่างจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,220.71 บาท

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของคนวัยทำงานกับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม

อายุ		15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 – 44 ปี	45 – 59 ปี
	$\bar{X}$	34.38	54.27	75.64	79.12
15 – 24 ปี	34.38	-	-19.89*	-41.26*	-44.74*
			(0.001)	(0.000)	(0.000)
25 – 34 ปี	54.27		-	-21.37*	-24.85*
				(0.000)	(0.000)
35 – 44 ปี	75.64			-	-3.48
					(0.597)
45 – 59 ปี	79.12				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของคนวัยทำงานกับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม พบว่า

คนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 19.89 เดือน

คนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 41.26 เดือน

คนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 45 – 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 45 – 59 ปี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 44.74 เดือน

คนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 35 – 44 ปี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 21.37 เดือน

คนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอายุ 45 – 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอายุ 45 – 59 ปี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 24.85 เดือน

สมมติฐานที่ 1.3 อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

ตาราง 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออมจำแนกตามอาชีพ

	อาชีพ	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
จำนวนเงินในการออม(บาท)	พนักงานบริษัท	260	4,814.56	2,749.29	8.68*	0.000
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	54	5,045.45	2,486.75		
	อื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพ	71	7,000.00	2,875.18		
	ส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง					

	พนักงานบริษัท	260	55.76	33.29		
ระยะเวลาในการ	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	54	74.30	33.93		
ออม(เดือน)	อื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพ				6.73*	0.001
	ส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง	71	67.89	36.04		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออมจำแนกตามอาชีพ พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านจำนวนเงินในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านระยะเวลาในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

อาชีพ		พนักงานบริษัท	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	อื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง
	$\bar{X}$	4,814.56	5,045.45	7,000.00
พนักงานบริษัท	4,814.56	-	- 230.89 (0.610)	-2,185.44* (0.000)
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5,045.45		-	-1,954.55* (0.002)
อื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง	7,000.00			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของคนวัยทำงานกับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมพบว่า

คนวัยทำงานที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 2,185.44 บาท

คนวัยทำงานที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,954.55 บาท

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพ กับพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออม

อาชีพ		พนักงาน บริษัท	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	อื่นๆ ได้แก่ ประกอบ อาชีพส่วนตัว ตัวแทน ขาย และรับจ้าง
	$\bar{X}$	55.76	74.30	67.89
พนักงานบริษัท	55.76	-	-18.54* (0.002)	-12.13* (0.017)
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	74.30		-	6.40 (0.360)
อื่นๆ ได้แก่ ประกอบ อาชีพส่วนตัว ตัวแทน ขาย และรับจ้าง	67.89			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพ กับพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออม พบว่า

คนวัยทำงานที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม แตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออม น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 18.54 เดือน

คนวัยทำงานที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม แตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออม น้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ประกอบอาชีพส่วนตัว ตัวแทนขาย และรับจ้าง โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 12.13 เดือน

สมมติฐานที่ 1.4 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

ตาราง 17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออมจำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการออม	สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
จำนวนเงินในการออม (บาท)	โสด	4,600.00	2,514.30	-4.063*	0.000
	สมรส/หย่าร้าง	6,102.17	3,081.53		
ระยะเวลาในการออม (เดือน)	โสด	53.24	31.96	-5.052*	0.000
	สมรส/หย่าร้าง	73.88	35.26		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรส โสดและสถานภาพสมรส/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 โดยสถานภาพสมรส/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมมากกว่าสถานภาพสมรส โสด

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรส โสดและสถานภาพสมรส/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสถานภาพสมรส/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมมากกว่าสถานภาพสมรส โสด

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

ตาราง 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการออม	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
จำนวนเงินในการออม (บาท)	ต่ำกว่าปริญญาตรี	43	3,724.14	2,305.22	4.374*	0.013
	ปริญญาตรี	291	5,185.25	2,734.95		
	สูงกว่าปริญญาตรี	51	5,645.71	3,257.96		
ระยะเวลาในการออม (เดือน)	ต่ำกว่าปริญญาตรี	43	55.35	25.42	10.619*	0.000
	ปริญญาตรี	291	57.10	34.39		
	สูงกว่าปริญญาตรี	51	81.91	35.14		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านจำนวนเงินในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านระยะเวลาในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3,724.14	5,185.25	5,645.71
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3,724.14	-	-1,461.11* (0.008)	-1,921.57* (0.006)
ปริญญาตรี	5,185.25		-	-460.46 (0.361)
สูงกว่าปริญญาตรี	5,645.71			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม พบว่า

คนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,461.11 บาท

คนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,921.57 บาท

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	55.35	57.10	81.91
ต่ำกว่าปริญญาตรี	55.35	-	-1.75 (0.761)	-26.56* (0.000)
ปริญญาตรี	57.10		-	-24.81* (0.000)
สูงกว่าปริญญาตรี	81.91			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม พบว่า

คนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 26.56 เดือน

คนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างด้านระยะเวลาในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 24.81 เดือน

สมมติฐานที่ 1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

H_0 : จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

H_1 : จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

พฤติกรรมการออม	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
จำนวนเงินในการออม (บาท)	1 – 2 คน	47	3,531.25	1,621.12	5.852*	0.003
	3 – 4 คน	180	5,340.31	3,018.42		
	มากกว่า 4 คนขึ้นไป	158	5,240.83	2,682.04		
ระยะเวลาในการออม (เดือน)	1 – 2 คน	47	62.17	37.17	0.285	0.752
	3 – 4 คน	180	58.77	31.69		
	มากกว่า 4 คนขึ้นไป	158	61.61	36.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านจำนวนเงินในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.752 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คนทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับ พฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว		1 – 2 คน	3 – 4 คน	มากกว่า4คน ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3,531.25	5,340.31	5,240.83
1 – 2 คน	3,531.25	-	-1,809.06* (0.001)	-1,709.58* (0.002)
3 – 4 คน	5,340.31		-	99.48 (0.776)
มากกว่า4คนขึ้นไป	5,240.83			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

คนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 2 คน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 2 คน มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,809.06 บาท

คนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 2 คน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า4คนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 2 คน มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า4คนขึ้นไป โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,709.58 บาท

สมมติฐานที่ 1.7 รายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

H_1 : รายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

พฤติกรรมการ ออม	รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
จำนวนเงินใน การออม (บาท)	น้อยกว่า 15,000 บาท	80	3,460.32	1,785.47	29.681*	0.000
	15,000 - 24,999 บาท	149	4,494.40	2,208.46		
	25,000 - 34,999 บาท	67	6,317.24	2,937.19		
	35,000 - 44,999 บาท	40	7,345.45	3,276.57		
	ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป	49	9,461.53	1,050.03		
ระยะเวลาในการ ออม (เดือน)	น้อยกว่า 15,000 บาท	80	47.15	29.27	8.506*	0.000
	15,000 - 24,999 บาท	149	56.42	33.13		
	25,000 - 34,999 บาท	67	61.73	31.17		
	35,000 - 44,999 บาท	40	77.25	40.40		
	ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป	49	82.64	33.49		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการออม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig.เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านจำนวนเงินในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig.เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ด้านระยะเวลาในการออมไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

รายได้ต่อเดือน		น้อยกว่า 15,000 บาท	15,000 - 24,999 บาท	25,000 - 34,999 บาท	35,000 – 44,999 บาท	ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	3,460.32	4,494.40	6,317.24	7,345.45	9,461.53
น้อยกว่า 15,000 บาท	3,460.32	-	-1,034.08*	-2856.92*	-3,885.14*	-6,001.22*
			(0.005)	(0.000)	(0.000)	(0.000)
15,000 - 24,999 บาท	4,494.40		-	-1,822.84*	-2,851.05*	-4,967.14*
				(0.000)	(0.000)	(0.000)
25,000 - 34,999 บาท	6,317.24			-	-1,028.21	-3,144.30*
					(0.083)	(0.000)
35,000 – 44,999 บาท	7,345.45				-	-2,116.08*
						(0.011)
ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป	9,461.53					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการออม

คนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,000 - 24,999 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือน 15,000 - 24,999 บาท โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 1,034.08 บาท

คนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือน 25,000 - 34,999 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

คนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 – 44,999 บาท มีพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 – 44,999 บาท มีพฤติกรรมการออม ด้านจำนวนเงินในการอมน้อยกว่าคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างด้านจำนวนเงินในการออมเฉลี่ยเท่ากับ 2,116.08 บาท

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม

รายได้ต่อเดือน		น้อยกว่า 15,000 บาท	15,000 - 24,999 บาท	25,000 - 34,999 บาท	35,000 – 44,999 บาท	ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป
	$\bar{X}$	47.15	56.42	61.73	77.25	82.64
น้อยกว่า 15,000 บาท	47.15	-	-9.27 (0.074)	-14.58* (0.018)	-30.10* (0.000)	-35.49* (0.000)
15,000 - 24,999 บาท	56.42		-	-5.31 (0.314)	-20.83* (0.002)	-26.22* (0.000)
25,000 - 34,999 บาท	61.73			-	-15.52* (0.034)	-20.91* (0.005)
35,000 – 44,999 บาท	77.25				-	-5.39 (0.516)
ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป	82.64					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการออม ด้านระยะเวลาในการออม

คนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท มีพฤติกรรมการออมด้านระยะเวลาในการออมแตกต่างจากคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือน 25,000 - 34,999 บาท อย่างมี

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

H_1 : ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

พฤติกรรมการออม	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
จำนวนเงินในการออม(บาท)	0.190*	0.001	ต่ำ
ระยะเวลาในการออม(เดือน)	0.082	0.152	ไม่มีความสัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานด้านจำนวนเงินในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 0.190 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อระดับปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในเพิ่มขึ้น พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานด้านจำนวนเงินในการออมจะเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.152 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของ
คนวัยทำงาน

H_0 : ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัย
ทำงาน

H_1 : ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัย
ทำงาน

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกกับพฤติกรรมการ
ออมของคนวัยทำงาน

พฤติกรรมการออม	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
จำนวนเงินในการออม (บาท)	-0.137*	0.021	ต่ำ
ระยะเวลาในการออม (เดือน)	0.009	0.881	ไม่มีความสัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกกับ
พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน พบว่า

จำนวนเงินในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐาน
หลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานด้านจำนวนเงินในการออม อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -0.137 แสดงว่า ตัวแปรทั้ง
สองข้างต้นมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อระดับปัจจัยด้าน
แรงจูงใจภายนอกเพิ่มขึ้น พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานด้านจำนวนเงินในการออมจะลดลงใน
ระดับต่ำ

ระยะเวลาในการออมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.881 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน
หลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของ
คนวัยทำงาน ด้านระยะเวลาในการออม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรนทร์ ถาวร. (2542). พฤติกรรมการจัดสรรเงินออมของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สารนิพนธ์ ศศ.ม. . เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2546). การใช้ SPSS for windows. ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- กลุ่มงานดุลยภาพการเงิน การออม และการลงทุน. (มปป.). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.
- คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2530). ความมั่นคงของสถาบันการเงินเอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการเรื่องความมั่นคงของสถาบันการเงิน. กรุงเทพฯ
- จันทร์จิรา สุริยะชัยพร. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบท่อการเลือกใช้บริการเงินฝากของลูกค้าธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดเชียงใหม่ . เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ วันดี. (2548). การออมทรัพย์ : โรงเรียนโนนสูงศรีธานี.นครราชสีมา สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2551, จาก www.sritani.ac.th.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2540). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เฉลิมศักดิ์ รอดเกลี้ยง. (2547). พฤติกรรมการออมของข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูดา จิตพิทักษ์. (2525). พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สารมวลชน.
- _____. (2529). สังคมวิทยาและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาพยาบาล . กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพนิมิต.
- นันทา มาระเนตร์. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 27. ออนไลน์.
- พรนพ พุกกะพันธ์; และประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. (2544). การบริหารธนาคารพาณิชย์. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พิพัฒน์ นวเชียร. (2541). ผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนในประเทศไทย. สารนิพนธ์ ศศ.ม. . กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล มะระพุกษ์วรรณ. (2539). การจัดการ : *The McGraw – Hill 36 hour course*. กรุงเทพฯ : แมคกรอ – ฮิล.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2525). *พฤติกรรมวัยรุ่น*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- โรงเรียนระยองวิทยากร. (2551). *ประโยชน์การออม*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก <http://www.mfcwebactivity1.com/rayongwit02>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2551). *อินเทอร์เน็ต*. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2551, จาก <http://th.wikipedia.org>
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). *การวิจัยเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2530). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สงวนศรี วิรัชชัย. (2527). *จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- สมชัย บุญนาคศิริ. (2551). *KTAM ไม่หวั่นแบงก์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก <http://www.stockwave.in.th>
- สัญญาณคนไทยจนลงเหตุออมเงินต่ำ. (2550, 7 ก.ย.). หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน. ออนไลน์
- สาคร หมิ่นแก้ว (2544). *ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการออมและการกู้ยืมกับสหกรณ์ออมทรัพย์ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นในสถานประกอบการ : กรณีศึกษาสถานประกอบการที่มีการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ จังหวัดสงขลา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. . สงขลา : คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2530). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช : หน้า 51-52
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน. (2550). สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก www.mol.go.th
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2544). สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก www.nso.go.th
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2538). *วิธีวิจัยทางธุรกิจ*. พระนครศรีอยุธยา : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- อรรณ ย์สาร. (2538). *พฤติกรรมออมของครัวเรือน : วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวางในปี 2535/2536*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุบลรัตน์ เฟิงสิดิต. (2544). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- Anita E. Woolfolk. (1995). *Motives*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm
- Domjan. (1996). *Motives*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm
- Hilgard. E.F. . (1962). *Introduction Lo Psychology*. 2rd ed. New York. Harcont Brance and World Inc.
- Kagan and Segal. (1975). *Psychology : an introduction*. San Diego : Harcount Brace Jouanovich
- Loundon and Bitta. (1988). *Motives*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก [www.novabizz.com/ NovaAce/Motives.htm](http://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm)
- Shiffman, Leon G. and Leslie Lazar Kanuk. (1991). *Consumer Behavior*. 5th ed. New Jersey:Prentice –Hall, Inc.
- Walter. (1978). *Motives*. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2551, จาก www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของนิสิตปริญญาโท โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการตลาด จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการประมวลผลงานสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน

ส่วนที่ 1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน

ส่วนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 3. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของคนวัยทำงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ 15 – 24 ปี ☐ 25 – 34 ปี
☐ 35 – 44 ปี ☐ 45 – 59 ปี

3. อาชีพ

☐ พนักงานบริษัท ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
☐ รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. สถานภาพสมรส

☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง/หม้าย

5. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตัวท่านเอง)

☐ 1 – 2 คน ☐ 3 – 4 คน ☐ มากกว่า 4 คนขึ้นไป

7. รายได้ต่อเดือน

☐ น้อยกว่า 15,000 บาท ☐ 15,000 - 24,999 บาท
☐ 25,000 - 34,999 บาท ☐ 35,000 – 44,999 บาท
☐ ตั้งแต่ 45,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

คำชี้แจง ท่านคิดว่าปัจจัยต่อไปนี้จูงใจให้ท่านออมมากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

<u>ปัจจัยด้านแรงจูงใจ</u>	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
แรงจูงใจภายใน					
1. การเล็งเห็นประโยชน์ของการออม					
2. เพื่อสร้างหลักประกันให้ตนเอง					
3. เพื่อสร้างหลักประกันให้บุตร/ธิดา					
4. เพื่อสร้างหลักประกันให้บิดา/มารดา					
5. เพื่อเก็บเงินไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน					
6. เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ช่วงหลังเกษียณอายุ					
7. มีความสนใจในการออม					
แรงจูงใจภายนอก					
1. การได้รับคำชมเชยจากบุคคลรอบข้าง					
2. การเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง					
3. การได้รับคำยกย่องจากบุคคลรอบข้าง					
4. การได้รับผลตอบแทนจากการออม					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. ท่านมีวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพราะเหตุใดมากที่สุด (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

☐ เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น	☐ เพื่อซื้อทรัพย์สินที่ต้องการ
☐ เพื่ออนาคตยามหลังเกษียณ	☐ เพื่อใช้ในการศึกษาของตนเอง
☐ มีพฤติกรรมการออมเป็นนิสัยส่วนตัว	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านเลือกออมเงินในรูปแบบใดบ้าง พร้อมทั้งระบุสัดส่วนในการออมของท่านเป็น 100 %

☐ ฝากออมทรัพย์	_____
☐ ฝากประจำ ซื้อสลากออมสิน ออมทรัพย์ทวีสิน พันธบัตรรัฐบาล	_____
☐ ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์/สหกรณ์การเกษตร/กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ	_____
☐ กรมธรรม์ประกันชีวิต / สะสมในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	_____
☐ อื่น ๆ เช่น ตั๋วสัญญาใช้เงิน หุ้น หน่วยลงทุนในกองทุนรวม	_____
รวม	<u>100%</u>

3. บุคคลใดที่มีอิทธิพลในการออมของท่านมากที่สุด

☐ ตนเอง	☐ บิดา, มารดา
☐ สามี/ภรรยา, บุตร	☐ เพื่อน, แฟน

4. ท่านพิจารณาปัจจัยใดบ้าง ในการเลือกวิธีการออมของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ผลตอบแทนสูง	☐ การออมเงินพร้อมความคุ้มครองชีวิต
☐ ความเสี่ยงในการลงทุน	☐ ระยะเวลาในการออม
☐ มีบุคคลแนะนำ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านมีการออมเฉลี่ยต่อเดือน _____ บาท/เดือน

6. ท่านเริ่มออมมาแล้วเป็นระยะเวลา _____ ปี _____ เดือน

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุข	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ภัคกร สกลรักษ์	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวแสงสุณีย์ สุรกร
วันเดือนปีเกิด	16 กันยายน 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	67/16 ม.6 ต.บางน้ำจืด อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาสมุทรสาคร 927/403 ถ.เศรษฐกิจ 1 ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
ตำแหน่งงาน	เจ้าหน้าที่การธนาคาร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2546	ปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ เอกการตลาด (บธ.บ.) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2552	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ